

Pondus på pulten

Publicerad 2009-01-27 13:21

Erich Sterling Marin Alsop är chefdirigent för symfoniorkestern i Baltimore. Hon har dragit i gång ett projekt där lekskolebarn från fattiga områden får prova olika instrument och besöka Konserthuset.

Dirigentpodiet är fortfarande en manlig bastion. Amerikanska Marin Alsop tillhör undantagen och vill få fler kvinnor att ta plats på pulten. I veckan ledde hon för första gången Kungliga Filharmonikerna.

Marin Alsop tar små danssteg på pulten, liksom leder musiken med hela kroppen. På senare tid har hon fått uppmärksamhet för sina Brahmsstolkingar men hennes styrka ligger framför allt i den amerikanska repertoaren.

- Jag älskar Barber. För mig är han som en amerikansk Brahms, säger hon när vi ses på Konserthuset i Stockholm.

Trots att allt fler kvinnor sitter i orkestrarna eller komponerar, tillhör hon en mycket liten skara kvinnor som gjort sig ett världsnamn som dirigent men har aldrig mött motstånd från vare sig musiker eller publik.

- Vi är helt enkelt inte vana att se en kvinna leda en symfoniorkester. I Amerika brukade det alltid vara två män som läste nyheterna. Sedan blev det gradvis en man och en kvinna. Men om det är två kvinnor ser det konstigt ut. Jag tror inte att det handlar om fördomar utan om vad vi känner oss bekväma med. Mitt mål är att få upp fler och fler kvinnor på pulten så att orkestrarna känner sig komfortabla och folk vänjer sig, säger hon och berättar om en utvecklingsväg hon skapat för unga kvinnor.

- Den som tilldelas det här stipendiet följer med mig till olika orkestrar och leder ett av styckena på programmet.

Förrföra året blev hon också den första kvinnliga chefdirigenten för en av USA:s största orkestrar - symfoniorkestern i Baltimore. En tuff stad med fattiga områden som fått henne att dra i gång projektet Orchkids för en lekskoleklass med 30 barn. Gruppen ses tre gånger i veckan och får bland annat prova på olika instrument: violin, trumpet och klarinett.

- Skulle de vilja bli musiker är det bra men det är inte det som är det viktiga. Vi tar med dem till Konserthuset. En del har aldrig lämnat sitt kvarter. Och jag hoppas att barnen på det här sättet ser att de har möjligheter i livet.

Orchkids påminner om Venezuelas sociala musiksatsning El Sistema men drivs inte med statliga medel. I stället har Marin

VILLE BLI DIRIGENT NÄR HON VAR 9 ÅR

Efter att ha sett en konsert med Leonard Bernstein bestämde sig Marin Alsop redan som nioåring för att bli dirigent men hon är också utbildad violinist.

På åttiotalet startade hon swingbandet String Fever som spelade ihop i tjugo år.

Sin första chefdirigenttjänst fick hon hos Coloradosymfonikerna 1993.

För Naxos har hon spelat in både standardrepertoar och mer udda verk som Joan Towers "Fanfare for the uncommon woman". Ett stycke tillägnat Alsop som ett svar på Aaron Coplands brass- och slagverksklassiker "Fanfare for the common man".

Alsop plöjt ner egna pengar.

- Det är en viktig del av ledarskap. Hur skulle jag kunna säga till mina musiker: "Jag vill att ni gör det här gratis" utan att berätta att det kommer att kosta mig något? När jag gjorde det klev genast någon annan med resurser fram och sa: "Fantastiskt, låt mig dubbla insatsen." Men projektet är bara finansierat ett år framåt så vi måste komma på hur vi ska kunna fortsätta.

Under repetitionerna med Kungliga Filharmonikerna introducerar hon Samuel Barbers stycke "Knoxville. Summer of 1915" som en dikt om en sommarkväll i Knoxville, Tennessee - "en bra dag att vara amerikan". Och just den här eftermiddagen har hon bråttom i väg för att se Barack Obamas presidentinstallation.

- Världen känns lite mer hoppfull i dag men vi får avvakta och se vad som händer.

Johanna Paulsson

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.